

1. Ὁ Ζεὺς τοῦ Ἥφαιστου πατήρ ἐστίν, τὸν δ' υἱὸν οὐ στέργει.
2. Καὶ οὖν καταβάλλει ποτε τὸν Ἥφαιστον κατὰ τοῦ Ὀλύμπου εἰς Λῆμνον. Πίπτει δ' οὗτος ὁ ἄθλιος υἱὸς ὡς λίθος ἐν τῷ οὐρανῷ.
3. Διότι χωλός ἐστίν ὁ Ἥφαιστος, ἀλλ' ὅμως ἀγαθός ἐστι καὶ τῷ μεγίστῳ θεῷ πρόθυμος.
4. Ὅτε ὁ Ζεὺς, διὰ τοῦ Διονύσου, τὸν Ἥφαιστον πάλιν καλεῖ, ἐν τῷ Ὀλύμπῳ ὁ μακάριος υἱὸς παίει τὸν σίδηρον καὶ τὸν χαλκόν, καὶ εὐθύμως ποιεῖ τὸν κεραυνὸν τῷ τῶν θεῶν κυρίῳ.